ÚŘEDNÍ LIST republiky Československé

DÍL I.

NAŘIZOVACÍ

I — Částka 73. V Praze dne 20. června 1951. Cena Kčs 2.—.

OBSAH:

(234.—238.) 234. Vyhláška ministerstva těžkého průmyslu **o některých opatřeních týkajících se nevyužitých náhradních dílů automobilů a traktorů zahraniční výroby.**

235. Vyhláška ministerstva zemědělství **o výrobě a dodávce osiva a sadby v hospodářském roce 1951/1952.**

236. Vyhláška ministerstva zemědělství **o zajištění osiva a sadby pro osev v hospodářském roce 1951/1952 a o výkupu a dodávce osiva a sadby ze sklizně 1951.**

237. Vyhláška ministerstva vnitřního obchodu **o cenách tankového dříví.**

238. Redakční sdělení ministerstva vnitra **o opravě tiskových chyb ve vyhlášce ministerstev zemědělství a potravinářského průmyslu č. 209/1951 Ú. l. I, o pěstování, dodávce a ceně řepy cukrovky ze sklizně 1951.**

234.

VYHLÁŠKA
ministerstva těžkého průmyslu

ze dne 9. června 1951

o některých opatřeních týkajících se nevyužitých náhradních dílů automobilů a traktorů zahraniční výroby.

Ministerstvo těžkého průmyslu v dohodě s ministerstvy vnitřního obchodu a zemědělství stanoví podle § 2 vládního nařízení č. 107/1949 Sb., o některých opatřeních týkajících se nevyužitého materiálu:

§ 1.

(1) Ustanovení této vyhlášky se vztahují na tyto nevyužité náhradní díly

a) nákladních automobilů zahraniční výroby a osobních automobilů značky Ford V 8 a Chevrolet:

úplné motory,
převodové skříně,
redukční skříně,
úplné spojky,
zadní nápravy,
přední nápravy,
úplné řízení,
hlavy válců,
bloky,
vložky válců,
klikové a vačkové hřídele,
ojnice,
motorové skříně,
veškerá ozubená kola převodových skříní, redukčních skříní a hnacích náprav,
kardanové klouby a hřídele,
šneky a šroubová kola řízení,
tělesa předních náprav,
otočné čepy a hnací hřídele,
rozvodové řetězy,
chladiče,
vstřikovací čerpadla a jejich díly,
regulátory a jejich díly,
dynama,
startery,

b) traktorů zahraniční výroby:

úplné motory,
bloky a hlavy válců,
klikové a vačkové hřídele,
ojnice,
rozvodová soukolí a díly rozvodů,
olejová čerpadla a jejich díly,
vodní čerpadla a jejich díly,
vstřikovací čerpadla a jejich díly,
regulátory a jejich díly,
úplné spojky a jejich díly,
ozubená soukolí převodových skříní,
ozubená soukolí zadních stálých redukcí a diferenciálů,
chladiče,
úplné řízení,
šnekové převody řízení,
přední nápravy,
otočné čepy předních kol,
zadní disková kola,
náhony řemenic jako montážní celky,
náhony žacích lišt jako montážní celky,
navijáky jako montážní celky,
pásy a díly pojezdového zařízení pásových traktorů,

pokud nejde o náhradní díly pro ambulance a jiná vozidla zvláště vybavená k výkonu zdravotní péče.

(2) Za nevyužité se považují k použití způsobilé náhradní díly nové nebo upotřebené, které nejsou zamontovány do motorových vozidel.

§ 2.

Mototechna, národní podnik (Praha II, Václavské nám. č. 66), na Slovensku jeho oblastní ředitelství (Bratislava, Gorkého ul. č. 5), se pověřuje, aby o nevyužitých náhradních dílech automobilů [§ 1 odst. 1, písm. a)] činil vhodná opatření pro jejich využití při plnění úkolů pětiletého plánu; pokud jde o nevyužité náhradní díly traktorů [§ 1 odst. 1 písm. b)], pověřuje se stejně Ústředí pro mechanisaci zemědělství, národní podnik (Praha II, Revoluční tř. č. 16), na Slovensku jeho oblastní ředitelství (Bratislava, Vajanského nábřeží č. 13a) — (dále jen „pověřené podniky").

§ 3.

Fysické osoby, které jsou vlastníky nevyužitých náhradních dílů, jsou povinny nabídnout je ke koupi do 31. července 1951 pověřeným podnikům nebo některému jinému podniku socialistického sektoru.

§ 4.

(1) Uživatelé místností, budov nebo jiných nemovitostí, kde jsou nevyužité náhradní díly, jsou povinni hlásit je podle jejich skutečného stavu ke dni 31. července 1951 pověřeným podnikům.

(2) Hlášení nutno podat do 31. srpna 1951 podle vzoru uvedeného v příloze této vyhlášky, a to odděleně pro náhradní díly nové a upotřebené.

(3) Uživatelé místností, budov nebo jiných nemovitostí, kde jsou nevyužité náhradní díly, po případě vlastníci nevyužitých náhradních dílů jsou povinni na vyzvání pověřených podniků podat o nich podrobnější zprávy a umožnit jejich prohlídku.

§ 5.

(1) Do 31. března 1952 smí se s nevyužitými náhradními díly nakládat jen podle pokynů pověřených podniků.

(2) Nevyužitých náhradních dílů smějí bez pokynů pověřených podniků použít pro opravy motorových vozidel

a) podniky oprávněné k provádění takových oprav, a to pokud jde o vozidla jim k tomu účelu svěřená,

b) podniky s pomocným opravářským provozem, pokud jde o jejich vlastní motorová vozidla.

§ 6.

Na vyzvání pověřených podniků jsou vlastníci nevyužitých náhradních dílů povinni nabídnout je odběrateli ve vyzvání uvedenému a ve stanovené lhůtě mu je za přiměřenou úplatu přenechat, požádá-li o ně.

§ 7.

Ustanovení této vyhlášky neplatí pro vojenskou správu, Sbor národní bezpečnosti a Sbor vězeňské stráže.

§ 8.

Výjimky z ustanovení této vyhlášky mohou povolit pověřené podniky v rámci svého pověření podle § 2.

§ 9.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 20. června 1951.

Ministr:
Kliment v. r.

Hlášení o nových / upotřebených náhradních dílech.

Vzor hlášení. **Příloha k vyslášce č. 234/1951.**

Jméno a příjmení (název) ohlašovatele:

.....

.....

Zaměstnání: .....

Bydliště (sídlo): .....

Telefon: .....

Jméno a příjmení (název) vlastníka (je-li jím někdo jiný než ohlašovatel):

.....

.....

Zaměstnání: .....

Bydliště (sídlo): .....

Telefon: .....

Náhradní díly jsou určeny pro udržování těchto vozidel zahraniční výroby:

(uveďte počet, značku a typ) .....

.....

Poř. č.	Počet kusů	Název nebo označení náhr. dílu, po příp. stručný popis	Katalog. čís.	Číslo odlitku nebo čís. vyražené na náhr. dílu	Údaj, zda jde o svařovaný či jinak opravovaný náhradní díl	Značka a typ vozidla, ke kterému se náhr díl hodí	Poznámka
1	2	3	4	5	6	7	8

(Sloupce 4 až 7 vyplní ohlašovatel jen, jsou-li mu žádané údaje známy.)

Datum:

Podpis (razítko) ohlašovatele:

.....

235.

VYHLÁŠKA
ministerstva zemědělství

ze dne 16. června 1951

o výrobě a dodávce osiva a sadby v hospodářském roce 1951/1952.

Ministerstvo zemědělství vyhlašuje v dohodě s ministerstvem vnitřního obchodu podle § 1 odst. 3 zákona č. 80/1948 Sb., kterým se ministr zemědělství zmocňuje k opatřením v zemědělské výrobě:

Stálé semenářské dílce.

Výroba osiva a sadby u jednotných zemědělských družstev II. až IV. typu pro jejich vlastní potřebu se organisuje podle zásad mičurinsko-lysenkovské agrobiologie na stálých semenářských dílcích společných honů. Okresní národní výbory zajistí u každého z těchto družstev, aby na jeho honech v polním osevním postupu byly vytýčeny stálé semenářské dílce v rozloze 20% plochy honu, a to na jeho nejvhodnější části.

§ 2.

Množení osiva obilovin a sadby bramborů u jednotných zemědělských družstev II. až IV. typu pro vlastní potřebu.

(1) Jednotná zemědělská družstva II. až IV. typu množí pro vlastní potřebu šlechtěná osiva a sadbu obilovin a bramborů na stálých semenářských dílcích.

(2) Výroba šlechtěných osiv a sadby a šlechtěného přesevu (přesadby) na stálých semenářských dílcích podléhá dohledu okresního národního výboru; při tom spolupůsobí a jednotným zemědělským družstvům napomáhají výzkumné ústavy zemědělské, šlechtitelské stanice, Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský a orgány Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky, na Slovensku Družstvo pro hospodaření se zemědělskými výrobky (dále jen „Ústředí").

(3) Stálým semenářským dílcům věnují jednotná zemědělská družstva nejlepší agrotechnickou péči, zejména při přípravě půdy, hnojení, odplevelení, při odstraňování nemocných a slabých porostů a při sklizni.

§ 3.

Smluvní množení osiva a sadby u jednotných zemědělských družstev II. až IV. typu.

(1) Smluvní množení osiva obilovin, travin, jetelovin a sadby bramborů provádějí jednotná zemědělská družstva II. až IV. typu na ploše honu mimo stálý semenářský dílec.

(2) Smluvní množitelské ploše věnují jednotná zemědělská družstva stejnou péči jako stálým semenářským dílcům (§ 2 odst. 3).

(3) Smluvní množení osiva a sadby plodin neuvedených v odstavci 1, jejichž osivo a sadbu jednotná zemědělská družstva nepěstují ještě pro vlastní potřebu, provádějí především na stálých semenářských dílcích.

§ 4.

Rozpis smluvních množitelských ploch.

(1) Místní národní výbory rozpisují podle plánu ministerstva zemědělství, rozpracovaného krajskými a okresními národními výbory, smluvní množitelské plochy všech osiv a sadby na krajsky plánované podniky, a to ať tyto podniky uzavírají množitelskou smlouvu s Ústředím nebo s Československými státními statky, národním podnikem (§ 5 odst. 2 a 4).

(2) Místní národní výbory stanoví při rozpisu plánu smluvního množení osiva obilovin, travin, jetelovin a sadby bramborů jednotnému zemědělskému družstvu II. až IV. typu nejvýše takový úkol u jednotlivých těchto plodin, který lze splnit na ploše honu určeného pro tutéž plodinu mimo stálý semenářský dílec.

(3) Samostatně hospodařícím zemědělcům může okresní národní výbor povolit, po případě uložit smluvní množení osiva a sadby jen výjimečně v těch případech, kdy úkoly smluvního množení nelze jinak zajistit, a to malým a středním rolníkům.

(4) Místní národní výbor dbá při rozpisu smluvních množitelských ploch toho, aby byly zachovány osevní postupy, jakož i krmivová základna. Množené podsevy, po případě víceleté smluvní porosty smějí být zaorány jen se souhlasem okresního národního výboru, který si vyžádá stanovisko Československých státních statků, národního podniku a Ústředí.

Množitelské smlouvy.

§ 5.

(1) Množitelské plochy pro výrobu a sklizeň elitních a šlechtěných osiv a sadby v hospodářském roce 1951/1952 a pro množení dvouletých plodin v roce 1952 se zajišťují v rámci smlouvy o výrobě a dodávce zemědělských výrobků zvláštní množitelskou smlouvou.

(2) Ústředí uzavírá smlouvy o množení šlechtěného osiva a krajových odrůd obilovin, luskovin, olejnin, jetelovin, travin, jiných pícnin a bramborové sadby s krajsky plánovanými podniky.

(3) Československé státní statky, národní podnik, uzavírají smlouvy o množení elitního a šlechtěného osiva a sadby všech plodin, jakož i sazeček semenných okopanin, zelenin a květin s ústředně plánovanými podniky.

(4) Československé státní statky, národní podnik mohou s krajsky plánovanými podniky výjimečně uzavírat smlouvy o množení osiva a sazeček zelenin, semenných okopanin a elitní sadby bramborové, jakož i elitního osiva jetelovin a travin, a osiv a sazeček květin.

(5) Smlouvy se uzavřou nejpozději do 31. července 1951 na zvláštním tiskopise, který vydá ministerstvo zemědělství.

(6) Neuzavře-li množitel smlouvu, oznámí to Ústředí, po případě Československé státní statky, národní podnik, neprodleně okresnímu národnímu výboru k rozhodnutí se svým návrhem, při čemž uvede důvody, pro které k uzavření smlouvy nedošlo. Okresní národní výbor rozhodne s konečnou platností tak, aby splnění zemědělského výrobního plánu bylo zajištěno a uloží množitelský úkol.

§ 6.

(1) Smlouvy uzavřené s Ústředím se vyhotovují trojmo. Po jednom vyhotovení obdrží hospodářské družstvo, místní národní výbor a pěstitel.

(2) Smlouvy uzavřené s Československými státními statky, národním podnikem, se vyhotoví čtyřmo. Po jednom vyhotovení obdrží okresní národní výbor, místní národní výbor, pěstitel a Československé státní statky, národní podnik.

§ 7.

(1) Množitel je povinen dodat s množitelských ploch veškeré osivo a sadbu. Za osivo obilovin, luskovin a za bramborovou sadbu, které dodá z množitelské plochy nad množství, jež by dodával, kdyby pěstoval jen běžné tržní plodiny, má množitel nárok na zemědělské výrobky téhož druhu s výjimkou luskovin, u nichž může ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem vnitřního obchodu stanovit splnění nároku jinou plodinou. Množství, které by dodal, kdyby pěstoval jen běžné tržní plodiny, stanoví místní národní výbor při rozpisu dodávkových úkolů.

(2) Množitel, který nedodrží vlastní vinou smluvní množitelskou plochu nebo nesplní dodávku osiva obilovin, luskovin, olejnin a sadby bramborové podle množitelské smlouvy, je povinen dodat běžné tržní plodiny téhož druhu v množství vyplývajícím z jeho dodávkového úkolu v osivu nebo sadbě, a to bez újmy trestní odpovědnosti vyplývající z nesplnění smlouvy. Toto množství určí okresní národní výbor.

(3) Množitel, který nedodrží vlastní vinou smluvní množitelskou plochu nebo nesplní dodávku osiva u cukrovky, krmné řepy, krmné mrkve, zelenin, travin a jetelovin, je povinen bez újmy trestní odpovědnosti z nesplnění smlouvy dodávku nahradit dodávkou běžných tržních plodin jiného druhu, a to v množství, které stanoví okresní národní výbor.

Závěrečná ustanovení.

§ 8.

Ustanovení této vyhlášky se nevztahují na množení osiva a sadby v závodech Československých státních statků, národního podniku.

§ 9.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Ďuriš v. r.

236.

VYHLÁŠKA
ministerstva zemědělství

ze dne 16. června 1951

o zajištění osiva a sadby pro osev v hospodářském roce 1951/1952 a o výkupu a dodávce osiva a sadby ze sklizně 1951.

Ministerstvo zemědělství vyhlašuje v dohodě s ministerstvy vnitřního obchodu a financí podle § 1 zákona č. 80/1948 Sb., kterým se ministr zemědělství zmocňuje k opatřením v zemědělské výrobě a podle § 3 odst. 2 zákona č. 278/1948 Sb., o Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky, a podle § 32 zákona č. 188/1950 Sb., o zdokonalení rostlinné výroby:

Oddíl I.

Úvodní ustanovení.

§ 1.

Účel.

Hodnotné osivo a sadba jsou jedním z nejdůležitějších prostředků k dosažení vysokých výnosů a je proto nutno s nimi řádně hospodařit podle ustanovení této vyhlášky.

§ 2.

Základní pojmy.

Podle této vyhlášky se rozumí:

I. a) **elitním osivem a sadbou:**
šlechtitelem vyrobené vysokohodnotné osivo a sadba, z nichž se množením získává šlechtěné osivo a sadba,

b) **šlechtěným osivem a sadbou:**
osivo a sadba vypěstované v množení z elitního osiva a sadby a používané k dalšímu množení nebo jako první nejhodnotnější stupeň osiva a sadby pro běžnou potřebu zemědělství,

c) **přesevem (přesadbou):**
osivo a sadba šlechtěné odrůdy, získané dalším množením šlechtěného osiva a sadby, po případě dalším množením přesevu (přesadby);

při tom přesevem (přesadbou) A
se rozumí osivo a sadba ze smluvních množitelských ploch, které při uznávání vykazují jakostní znaky stanovené pro přesev (přesadbu),

přesevem (přesadbou) B
osivo a sadba ze smluvních množitelských ploch, které neodpovídají jakostním znakům stanoveným pro přesev (přesadbu), anebo osivo a sadba vypěstované z šlechtěného osiva a sadby na běžných plochách jednotných zemědělských družstev II. až IV. typu, které byly po přehlídce v porostu určeny ke sklizni jako přesev (přesadba),

II. a) **množitelskými plochami:**
smluvní plochy určené k výrobě a dodávce elitního, šlechtěného osiva a sadby, přesevu (přesadby), krajových odrůd, jakož i plochy semenářských dílců u jednotných zemědělských družstev II. až IV. typu, určené k výrobě osiva a sadby pro vlastní potřebu těchto družstev,

b) **plochami běžného pěstování:**
plochy, na kterých jsou pěstovány zemědělské plodiny pro potřebu výživy nebo průmyslu.

Oddíl II.

Zajištění osiva a sadby pro vlastní potřebu pěstitelů.

§ 3.

(1) Provedení osevu a výsadby zemědělských plodin je jedním ze základních úkolů všech pěstitelů. K splnění tohoto úkolu jsou pěstitelé povinni:

a) zajistit si z ploch běžného pěstování množství osiva a sadby, stanovené v § 14, na osev (osázení) ploch, které podle plánu obdělávají, anebo na protidodávku při koupi, po případě na výměnu za nové hodnotné osivo a sadbu,

b) osivo a sadbu až do provedení osevu (výsadby) řádně uskladnit.

(2) Při vstupu do jednotného zemědělského družstva II. až IV. typu odevzdá pěstitel družstvu na společný osev nebo k výměně na společný osev osivo a sadbu v množství potřebném na osev (osázení) ploch, které dosud obdělával.

(3) Místní národní výbory dbají, a okresní a krajské národní výbory dozírají, aby při výkupu zemědělských plodin bylo ustanovení odstavce 1 bezpodmínečně dodržováno.

§ 4.

(1) Jednotná zemědělská družstva II. až IV. typu si mohou ponechat ze smluvních množitelských ploch šlechtěné osivo obilovin potřebné na 15% plánované osevní plochy obilovin, šlechtěnou sadbu průmyslových bramborů, potřebnou na 24% osevní plochy běžného pěstování a šlechtěnou sadbu bramborů ostatních odrůd, s výjimkou raných odrůd, potřebnou na 22% osevní plochy běžného pěstování. Z ponechaného množství šlechtěného osiva a sadby se nevybírají šlechtitelské poplatky. Tato jednotná zemědělská družstva jsou povinna za tato množství dodat hospodářskému družstvu na protidodávku tržní zboží téže plodiny (případně se jim o toto množství snižuje nárok na náhradní dodávku stanovenou v § 15 odst. 1 písm. a) a nemají nárok na dodávku šlechtěného osiva a sadby obilovin a bramborů uvedených v první větě na osev a výsadbu semenářského dílce.

(2) Okresní národní výbory zašlou do 30. června 1951 hospodářskému družstvu seznam jednotných zemědělských družstev II. až IV. typu, která si ponechají šlechtěné osivo a sadbu podle odstavce 1. V seznamu je třeba uvést množství ponechaného osiva a sadby. Hospodářské družstvo vykoupí za tato množství protidodávku.

Oddíl III.

Výkup osiva a sadby ze smluvních množitelských ploch.

§ 5.

(1) Pěstitelé, kteří v hospodářském roce 1950/1951 uzavřeli smlouvu o množení osiva a sadby, jsou povinni dodat ze smluvních množitelských ploch veškerou sklizeň, ať byly osivo a sadba v uznávacím řízení uznány nebo zamítnuty, s výjimkou uvedenou v odstavci 2. Jednotná zemědělská družstva II. až IV. typu jsou povinna dodat veškerou sklizeň ze smluvních množitelských ploch až na množství, které si ponechají podle § 4 odst. 1.

(2) Dodávka ze zamítnuté smluvní množitelské plochy u obilovin, luštěnin a bramborů se snižuje o náhradní dodávku, jestliže byla pěstiteli stanovena při rozpisu dodávkových úkolů.

(3) Hospodářská družstva vedou výkaz vykoupeného množství obilovin, luštěnin a bramborů ze zamítnutých množitelských ploch; při tom se řídí pokyny Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky, na Slovensku Družstva pro hospodaření se zemědělskými výrobky (dále jen „Ústředí").

(4) Pěstitel, který nedodržel vlastní vinou smluvní množitelskou plochu nebo nesplní dodávku osiva, obilovin, luskovin, olejnin a sadby bramborové podle množitelské smlouvy, je povinen dodat běžné tržní plodiny téhož druhu a v množství vyplývajícím z jeho dodávkového úkolu v osivu nebo sadbě, a to bez újmy trestní odpovědnosti vyplývající z nesplnění smlouvy. Toto množství určí okresní národní výbor.

(5) Pěstitel, který nedodržel vlastní vinou smluvní množitelskou plochu nebo nesplní smluvní dodávku osiva u cukrovky, krmné řepy, krmné mrkve, zeleninových, travních a jetelových semenných porostů, je povinen bez újmy trestní odpovědnosti, vyplývající z nesplnění smlouvy, dodávku nahradit dodávkou běžných tržních plodin jiného druhu, a to v množství, které stanoví okresní národní výbor.

Oddíl IV.

Výkup osiva a sadby z ploch běžného pěstování.

§ 6.

Výkup přesevu (přesadby) obilovin, luštěnin a bramborů.

Jednotná zemědělská družstva II. až IV. typu dodají Ústředí sklizeň z ploch osetých šlechtěným osivem a sadbou, jestliže porosty na nich byly okresním národním výborem za účasti zástupce hospodářského družstva, jednotného zemědělského družstva a příslušného Jednotného svazu zemědělců shledány za způ-

sobilé k použití jako přesev (přesadba), a to v množství, které se rovná smluvně stanovenému dodávkovému úkolu z této plochy. Tento přesev (přesadba) bude dodáván pod názvem přesev (přesadba) B.

§ 7.

Výkup lněného a konopného osiva.

(1) Pěstitelé lnu a konopí jsou povinni všechen sklizený len a konopí ihned po vysušení odsemenit. Rosit len se semenem se zakazuje.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na pěstitele, kteří podle smlouvy dodají veškerý len se semenem do máčíren.

(3) Máčírny lnu jsou povinny odsemenit převzatý len nejpozději do 15. října 1951 a vyčištěné semeno dodat nejpozději do 31. října 1951 Ústředí.

(4) Pěstitelé lnu, kteří se zavázali k výrobě osiva lnu na zvláštních semenných plochách, jsou povinni tyto plochy přihlásit do uznávacího řízení a dodat z těchto ploch veškerou sklizeň lněného semene.

(5) Z ostatních ploch běžného pěstování jsou pěstitelé povinni dodat veškerou sklizeň lněného semene a konopí s výjimkou množství potřebného pro vlastní osev.

§ 8.

Výkup osiva travin a jetelovin.

Pěstitelé, kteří osivo travin a jetelovin vypěstovali na plochách běžného pěstování, jsou povinni dodat Ústředí veškeré sklizené osivo až na množství potřebné pro osetí pícních ploch, které podle plánu obdělávají.

Oddíl V.

Dodání a převzetí osiva a sadby.

§ 9.

Pěstitelé osiva a sadby zemědělských plodin uvedených v §§ 5 až 8 jsou povinni dodat osivo a sadbu před ostatním tržním zbožím v nejkratší době po sklizni.

Oddíl VI.

Použití vykoupeného osiva a sadby.

§ 10.

Skladování vykoupeného osiva a sadby.

(1) O použití osiva a sadby vykoupených podle §§ 5 až 8 rozhoduje ministerstvo zemědělství. Ústředí je povinno tato množství přednostně a odděleně vykoupit, vést v patrnosti a odděleně skladovat od zboží vykoupeného pro jiné účely než osivové. Při skladování osiva a sadby pečuje Ústředí o to, aby nedošlo k pomíchání druhů, odrůd a stupňů.

(2) Ministerstvo zemědělství stanoví v dohodě s ministerstvem vnitřního obchodu, jakého množství osiva a sadby, vykoupených podle §§ 5 až 8, se použije pro setí a sadbu, a kdy se použije zbývajícího množství pro jiné účely.

§ 11.

Protidodávky za osivo a sadbu.

(1) Výdej osiva obilovin, luskovin, olejnin, lnu a konopí a sadby bramborové pěstitelům pro běžné pěstování se provádí výlučně na protidodávku, kterou nutno odevzdat nejpozději při odběru osiva a sadby. Pěstitel, který dodá zemědělské plodiny uvedené v předchozí větě na protidodávku před odběrem osiva a sadby, vyžádá si zároveň o tom od vykupovače potvrzení.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně, odebírá-li pěstitel osivo a sadbu pro množení. Potvrdí-li místní národní výbor, že množitel dodal veškeré vyrobené osivo a sadbu a že má dále množit, a nevybral-li si množitel náhradní dodávku, vydá mu hospodářské družstvo osivo a sadbu pro nové množení nebo běžné pěstování bez protidodávky.

(3) O výdeji podle ustanovení odstavce 1 a 2 jsou hospodářská družstva povinna vést podrobnou evidenci.

(4) Způsob plnění protidodávek Československým státním statkům, národnímu podniku, upraví zvlášť ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem vnitřního obchodu.

§ 12.

Dodavatelé osiva a sadby.

Osivo a sadbu smějí dodávat:

1. Československé státní statky, národní podnik: veškeré osivo a sadbu svým závodům a smluvním množitelům; osivo řepy cukrovky národnímu podniku Československé cukrovary a čokoládovny; osivo čekanky národnímu podniku Kávoviny; chmelovou sadbu a ovocné podnože přímo spotřebitelům podle plánu ministerstva zemědělství; osivo a sadbu jiných plodin rovněž podle plánu ministerstva zemědělství Ústředí;
2. hospodářská družstva: přednostně jednotným zemědělským družstvům a ostatnímu socialistickému sektoru, dále ostatním pěstitelům a se souhlasem Ústředí také jiným hospodářským družstvům.

§ 13.

Plánování potřeby osiva a sadby.

(1) Výdej osiva a sadby na plochy běžného pěstování se provádí podle plánu schváleného ministerstvem zemědělství.

(2) Krajské národní výbory a ústředně plánované podniky předloží ministerstvu zemědělství návrhy plánů potřeby osiva a sadby podle krajů, druhů plodin a s uvedením plánovaných ploch pro:

osivo ozimů a sadbu bramborů do 30. června 1951,

osivo jarních druhů obilovin do 20. července 1951, předběžný plán a do 31. října 1951 definitivní plán a

ostatní jařiny do 30. listopadu 1951.

(3) Krajské národní výbory a ústředně plánované podniky dbají při stanovení množství osiva a sadby, které má být dodáno pro plánované plochy, tohoto postupu, podle něhož mohou přidělit osivo a sadbu:

a)

	Jednotným zemědělským družstvům II. až IV. typu, která po prvé provádějí osev na společných honech — na % plochy	Jednotným zemědělským družstvům II. až IV. typu, která r. 1950/1951 osela hony šlechtěným osivem — nejvýše na % plochy	Československým státním statkům, nár. podniku — nejvýše na % plochy	Ostatnímu ústředně plánovanému sektoru — nejvýše na % plochy	Jednotným zemědělským družstvům I. typu a soukromému sektoru — nejvýše na % plochy
obilovin	100	20	20	20	20
kukuřice	100	100	100	100	100
luštěnin jedlých	100	100	50	50	20
luštěnin krmných na zrno	100	50	50	50	20
olejnin na zrno	100	50	50	50	20
lnu a konopí	100	100	100	100	100
bramborů raných	100	20	20	20	20
bramborů průmyslových	100	30	30	30	20
bramborů ostatních	100	27	27	27	20
pro nové podsevy travopolních honů jetelotravní směsky	100	100	100	100	—

Jednotným zemědělským družstvům II. až IV. typu náleží mimo to osivo a sadba na 100% nově rozšířené plochy. Při výpočtu potřeby uvedeného osiva a sadby se odečítají od těchto ploch plochy pro množení, na které budou osivo a sadba přidělovány podle plánu ministerstva zemědělství; krajské národní výbory kromě toho odečítají i ty plochy, na které si jednotná zemědělská družstva II. až IV. typu ponechala osivo a sadbu podle ustanovení § 4.

b) Potřeba osiva jetelovin, travin a ostatních pícnin se uvede na celou plánovanou plochu osevu po odečtení vlastních zásob pěstitele a po odečtení přídělu osiv na množení. Příděl osiva

a sadby se provádí přednostně jednotným zemědělským družstvům II. až IV. typu a ostatnímu socialistickému sektoru.

(4) Osivo a sadbu k množení dodávají Československé státní statky, národní podnik a Ústředí podle plánu ministerstva zemědělství.

(5) Místním národním výborům v obcích, v nichž porosty vykazují nízké výnosy nebo vážné zdravotní závady (na př. sněť obilná nebo rakovina bramborů), přidělí k výměně okresní národní výbor potřebné množství šlechtěného přesevu (přesadby). V takových případech mohou krajské národní výbory nařídit pěstitelům povinnou výměnu osiva a sadby v množství stanoveném krajským nebo okresním národním výborem.

(6) V obcích zamořených rakovinou bramborů může krajský národní výbor nařídit výměnu veškeré sadby bramborové.

§ 14.

Množství osiva a sadby pro plánovaný osev na 1 ha plochy.

(1) Na 1 ha plánované osevní plochy se stanoví toto množství osiva nebo sadby:

a) pro zasetí čisté kultury na zrno:

ozimé nebo jarní pšenice	200 kg
ozimého žita, ozimého ječmene, jarního ječmene	180 kg
jarního žita nebo ovsa	170 kg
pohanky	50 kg
prosa	20 kg
kukuřice	50 kg
jedlého hrachu	150 až 170 kg
drobnozrnného hrachu a pelušky	100 kg
čočky velkozrnné	130 kg
jedlých fazolí	120 kg
pelušky	150 kg
koňského bobu	150 kg
jarní vikve	60 kg
lněného semene	140 kg
lněného semene na množitelských plochách	100 kg
řepky nebo řepice	10 kg
konopí	60 kg
hořčice	14 kg
máku	5 kg
soji	60 kg
slunečnice pro jarní výsev	10 kg
světlice	20 kg
lničky seté	25 kg

b) pro plánované okopaniny:

bramborové sadby koupené na podzim	2500 kg
bramborové sadby koupené na jaře	2200 kg
cukrovky	17—21 kg (+ reserva 1 až 2 kg)
čekanky	4 kg (+ reserva 1 kg)
vodnice	4 kg
krmné řepy	10 kg
krmné mrkve	6 kg
tuřínu	4 kg

c) pro zasetí čisté kultury jetelovin a travin:

	do řádků při setbě 10—12 cm	při setbě do širokých řádků	
	kg	cm	kg
bojínku lučního	14	42	9.—
		45	7.50
kostřavy luční	26	42	16.—
		45	15.—
ovsíku vyvýšeného	24	42	18.50
		45	17.—
srhy laločnaté	17	42	10.—
		45	8.90
jílku anglického	30	35	13.50
		40	11.80
jílku italského	38	35	16.30
		40	11.20
jílku jednoletého	40	40	13.20
kostřavy červené	20	40	15.—
lipnice úrodné	20	42	12.—
		45	11.—
ovsíku žlutavého	20	42	12.—
		45	11.—
psárky luční	13	50	11.—
psinečku bílého výběžkatého	13	50	8.—
pohanky hřebenité	26	50	8.—
		30	18.—

d) pro zasetí čistého porostu na zelené krmení:

	kg
prosa	20
kukuřice na zeleno nebo siláž	80
pohanky	50
hořčice	20
řepky nebo řepice	15
slunečnice	20
moharu	25
čiroku	25

e) pro travopolní hony dvouleté:

jetelotravní směsky:

červeného jetele 10 kg a 8 kg bojínku lučního nebo 16 kg kostřavy luční, nebo
červeného jetele 10 kg a 4 kg bojínku lučního a 8 kg kostřavy luční;

vojtěškotravní směsky:

vojtěšky 12 kg a 20 kg ovsíku vyvýšeného nebo 16 kg srhy laločnaté, nebo
vojtěšky 12 kg a 10 kg ovsíku vyvýšeného a 8 kg srhy laločnaté.

V suchých oblastech může být vojtěška i jetel ve směskách nahrazena štírovníkem. Ve vojtěškotravní směsi může být vojtěška nahrazena ligrusem.

f) pro 5 až 6leté a pro 3 až 4leté travopolní hony stanoví ministerstvo zemědělství složení směsek zvlášť;

g) pro luskovinové směsky:
luskovin 30 kg a 10 kg slunečnice, nebo
luskovin 20 kg a 20 kg slunečnice, nebo
luskovin 15 kg a 15 kg hořčice;

h) pro přísev do obilovin:
jarní vikve nebo pelušky nebo hrachu 10 kg;

ch) pro smluvní osevní plochy zelenin:

zahradního hrachu	190 kg
zahradních fazolí	120 kg.

Osivo ostatních zelenin vydá Ústředí na podkladě pěstitelských smluv a podle distribučních zásad stanovených ministerstvem zemědělství. Hospodářská družstva jsou povinna ihned, jakmile zjistí nedostatek osiva zelenin, oznámit jej Ústředí a ministerstvu zemědělství.

(2) Ministerstvo zemědělství, po případě krajský národní výbor podle jeho pokynů může snížit nebo zvýšit množství osiva a sadby na 1 ha.

Oddíl VII.

Závěrečná ustanovení.

§ 15.

Náhradní dodávky pěstitelům.

(1) Náhradní dodávky vydává hospodářské družstvo za dodávky osiva a sadby ze smluvních množitelských ploch jednotným zemědělským družstvům a soukromým pěstitelům (odstavec 4) takto:

a) za osivo obilovin a sadbu bramborovou: stejné tržní plodiny, a to v množství, které je stanoveno v obecním sumáři pro rozpis dodávkových úkolů,

b) za osivo luštěnin jedlých a krmných: 80 kg kukuřice nebo 100 kg jiných jadrných krmiv za každých dodaných 100 kg osiva luštěnin,

c) za osivo jetelovin: 200 kg jadrných krmiv za každých dodaných 100 kg jetele červeného, bílého nebo švédského, úročníku, inkarnátu, štírovníku nebo komonice, 100 kg jadrných krmiv za každých dodaných 100 kg nevyluštěného osiva vičence a 50 kg jadrných krmiv za každých dodaných 100 kg osiva vojtěšky. U jednotných zemědělských družstev v těchto případech však nejvíce 600 kg za osivo těchto plodin dodané z 1 ha; u ostatních pěstitelů nejvýše 500 kg za osivo z 1 ha, při čemž celková jejich náhradní dodávka krmiv za osivo jetelovin nesmí být vyšší než 1000 kg,

d) za osivo travin: 25 kg jadrných krmiv za každých dodaných 100 kg osiva bojínku lučního, jílku a kostřavy luční, 60 kg jadrných krmiv za každých dodaných 100 kg osiva psárky luční, lipnice luční a ovsíku žlutavého, a 40 kg jadrných krmiv za každých dodaných 100 kg osiva ostatních travin. Omezení náhradní dodávky podle ustanovení písm. c) platí i zde,

e) za osivo cukrovky, krmné řepy a čekanky: 1 kg cukru bez započtení do spotřební dávky za každých dodaných 100 kg osiva cukrovky a krmné řepy nebo 30 kg osiva čekanky, kromě mimořádného přídělu melasy a řepných řízků, o němž budou vydány zvláštní předpisy. Těmito předpisy se stanoví náhradní dodávky za smluvní plochy sazeček,

f) za osivo olejnin, lnu a konopí: do ½ kg jadrných krmiv za každý dodaný 1 kg osiva olejnin, lnu a konopí; za každý dodaný 1 kg osiva lnu a konopí nad smluvní povinnost obdrží pěstitel 1 kg jadrných krmiv.

(2) Náhradní dodávky podle ustanovení odstavce 1 písm. c), d) a f) se vydávají za stejných podmínek i za dodaná osiva z nesmluvních ploch.

(3) Podmínkou pro poskytnutí náhradní dodávky podle odstavce 1 a 2 je dále, že pěstitel splnil dodávky osiva a sadby ve stanoveném výkupním termínu.

(4) Pro jednotná zemědělská družstva a pro soukromé množitele a pěstitele určí na návrh hospodářského družstva náhradní dodávku a její výši okresní národní výbor, který přihlédne k jejich potřebě krmiv.

§ 16.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Ďuriš v. r.

237.

VYHLÁŠKA
ministerstva vnitřního obchodu

ze dne 4. června 1951

o cenách tankového dříví.

Ministerstvo vnitřního obchodu vyhlašuje v dohodě se státním úřadem plánovacím podle § 7 vládního nařízení č. 235/1949 Sb., o plánování a jiné tvorbě cen:

§ 1.

(1) Výrobní ceny se stanoví za 100 kg tankového dříví:

1. vyrobeného z dříví generátorového
   a) v Praze částkou Kčs 159,—
   b) v ostatních místech částkou Kčs 154,—
2. vyrobeného nebo vytříděného z dřevařského odpadu (odřezků) částkou Kčs 134,—

(2) Výrobní ceny se rozumějí včetně všeobecné daně, loko sklad výrobního závodu, při odběru ze skladu s naložením na vozidlo a při dodávkách vagonových franko odesílací stanice výrobního závodu.

(3) Tankové dříví musí býti vyrobeno nebo vytříděno ze zdravého dříví a o střední velikosti špalíčků 4×6×8 cm.

§ 2.

(1) Prodejní ceny z výroby se stanoví za 100 kg tankového dříví:

a) při celovagonové dodávce obchodnímu podniku, který je výhradně oprávněn odebírati tankové dříví od výrobců částkou Kčs 165,—
b) při celovagonové dodávce traťové částkou Kčs 172,—
c) při prodeji přímo spotřebiteli částkou Kčs 175,—

(2) Spotřebitelské ceny tankového dříví při dodávce traťové, při dodávce z obchodních skladů nebo z tankovacích stanic se stanoví za 100 kg částkou Kčs 175,—.

(3) Prodejní ceny z výroby a ceny spotřebitelské platí jednotně pro všechny druhy tankového dříví (§ 1 odst. 1); tyto ceny se rozumějí při celovagonové dodávce franko vagon stanice odběratele, při prodeji spotřebiteli loko sklad výrobního závodu nebo loko sklad obchodního podniku nebo loko tankovací stanice a při odběru ze skladu nebo tankovací stanice s naložením na vozidlo.

(4) Za traťové dodávky se považují dodávky řízené obchodním podnikem, který je výhradně oprávněn odebírati tankové dříví od výrobců, z výroby přímo ke spotřebiteli a obchodním podnikem fakturované.

(5) Při dodávce musí býti tankové dříví tak vyschlé, aby bylo způsobilé k okamžitému použití; přitom obsah vlhkosti nesmí překročiti 30% váhy dřeva úplně vysušeného.

(6) Dodává-li se tankové dříví na žádost spotřebitele v pytlích nebo jiných obalech, je dodávající podnik oprávněn účtovati za tyto obaly a jejich naplnění pouze skutečné a prokazatelné náklady.

§ 3.

(1) Výrobní podniky jsou povinny odváděti rozdíl mezi prodejní cenou z výroby (§ 2 odst. 1) a výrobní cenou tankového dříví (§ 1 odst. 1) Uhelným skladům, národnímu podniku, které povedou tyto částky na zvláštním účtě a budou jich používati k udržování jednotných spotřebitelských cen tankového dříví.

(2) Ministerstvo vnitřního obchodu v dohodě s ministerstvy lehkého průmyslu a financí vydá pokyny o odvádění cenových rozdílů podle odstavce 1 a o vyrovnávání spotřebitelských cen tankového dříví.

§ 4.

Vyhláška nejvyššího úřadu cenového č. 1065/1949 Ú. l. I, o cenách tankového dříví, se zrušuje.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. června 1951.

Za ministra:
Bock v. r.

238.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ
ministerstva vnitra

ze dne 20. června 1951

o opravě tiskových chyb ve vyhlášce ministerstev zemědělství a potravinářského průmyslu č. 209/1951 Ú. l. I, o pěstování, dodávce a ceně řepy cukrovky ze sklizně 1951.

Ve vyhlášce ministerstev zemědělství a potravinářského průmyslu č. 209/1951 Ú. l. I se opravují tyto tiskové chyby:

V § 11 odst. 2 se poslední slovo „financí" nahrazuje správným údajem „zemědělství".

V § 13 se opravuje datum účinnosti, takže citované ustanovení zní správně:

„Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 5. června 1951."

Za ministra:
Jarý v. r.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra v Praze. — **Vedoucí redakce:** Jaroslav Jarý. — **Tiskne** Státní tiskárna n. p. 02 v Praze III, Karmelitská č. 6. — **Redakce** Praha III, Karmelitská č. 6. — **Telef.:** 492-41 až 492-47. — **Administrace:** Praha III, Tržiště 9. — **Telefon** 485-41-5. — **Uzávěrka pro přijímání rukopisů** o 10. hod. dopolední. — **Předplatné pro I. a II. díl:** na měsíc Kčs 65.—, na čtvrt roku Kčs 195.—, na půl roku Kčs 390.—, na celý rok Kčs 780.—, včetně poštovného. — **Předplatné pouze na I. díl:** na měsíc Kčs 35.—, na čtvrt roku Kčs 105.—, na půl roku Kčs 210.—, na celý rok Kčs 420.—. — **Předpláceti lze** na dobu nejméně 1 měsíce na písemnou objednávku. — **Zrušení předplatného** se uznává jen ke konci měsíce na včasnou písemnou výpověď. — MNV platí za oba díly při přímém povinném odběru snížené roční předplatné Kčs 600.—. — Frankované **reklamace** se uznávají jen, dojdou-li do 8 dnů po vydání reklamovaného čísla. — Účet Státní banky Čs. 42012*3. — Novinová sazba povolena ředitelstvím pošt a telegrafů číslo 128.500/VII-1936. — Dohlédací poštovní úřad Praha 022.